

Úvod do problematiky extremismu

Příručka pro pedagogy

DAVID LEBEDA

Wolters Kluwer
Česká republika

Úvod do problematiky extremismu

Úvod do problematiky extremismu

Příručka pro pedagogy

DAVID LEBEDA

Wolters Kluwer

Vzor citace: LEBEDA, D. *Úvod do problematiky extremismu. Příručka pro pedagogy*. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2013. 100 s.

KATALOGIZACE V KNIZE - NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Lebeda , David

Úvod do problematiky extremismu: příručka pro pedagogy / David Lebeda. – Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. - 100 s.
ISBN 978-80-7478-394-4

329.055 * 351.75:329.055

- extremismus
- boj proti extremismu
- příručky

329 - Politické strany a hnutí [15]

Autor: Bc. David Lebeda

© Wolters Kluwer ČR, a. s., 2013

ISBN 978-80-7478-394-4 (brož.)

ISBN 978-80-7478-395-1 (pdf)

ISBN 978-80-7478-396-8 (mobi)

OBSAH

I.	ÚVOD DO PROBLEMATIKY EXTREMISMU	7
1.	Co je extremismus	7
2.	Základní dělení problematiky extremismu z bezpečnostního hlediska	9
3.	Pojmy spojené s problematikou extremismu	10
4.	Mládež a extremismus	11
II.	ROLE POLICIE ČR V BOJI PROTI EXTREMISMU	12
III.	PRAVICOVÝ EXTREMISMUS (ULTRAPRAVICE)	19
1.	Pravice a levice	19
1.1	Pojmy spojené s ultrapravicí	19
1.2	Historie pravicové scény ve zkratce	20
1.3	Pravicové skupiny, strany a hnutí	21
1.4	Politická populistická uskupení propojená s bývalými i současnými neonacisty	26
1.5	Kdy je pravice nejvíce aktivní?	29
IV.	LEVICOVĚ ORIENTOVANÝ EXTREMISMUS (ULTRALEVICE)	33
1.	Historie levicové scény ve zkratce	33
2.	Základní dělení krajní levice	34
3.	Jak lze zneužít mladého člověka v souvislosti s levicovým extremismem	41
V.	NÁBOŽENSKÝ EXTREMISMUS	42
VI.	DIVÁCKÉ NÁSILÍ	45
VII.	DOPORUČENÍ, POSTŘEHY, ÚVAHY	51
VIII.	PŘÍBĚHY Z PRAXE	59
IX.	PŘÍLOHY	67
	DOPORUČENÁ LITERATURA A POUŽITÉ ZDROJE	98

Poděkování:

Imperativ, o. s., Petr Lebeda, Filip Lebeda, Zuzana Budinová, Romana Lebedová, Ing. Mgr. Jan Dočkal, Mgr. Michala Hánová, Asi-milování, o. s., In Iustitia, o. s., Prospe, o. s., Mgr. Naděžda Eretová a Wolters Kluwer, Bc. Jana Štosková, Bc. Pavel Reich, Mgr. Ivo Špičan a dalším.

I. ÚVOD DO PROBLEMATIKY EXTREMISMU

1. Co je extremismus

Extremismus. V dnešní době velmi skloňované a používané slovo. Rozumíme mu však? Víme, o co se jedná? Jak se najednou toto slovo objevilo v našem slovníku a hlavně ve slovníku pedagogů, policistů, novinářů, politiků? Mnohdy dochází mezi odborníky na tuto problematiku k názorovým rozkolům. Kde tedy končí svoboda projevu, slova, náboženství a kde začíná extremismus?

Nositelé extremismu a terorismu

- **jednotlivci – individuální projevy** (např. atentáty, sebevražedné útoky...)
- **skupiny, hnutí, politické strany, teroristické organizace** (např. Národní odpor, Antifašistická akce, KSČ, Dělnická strana sociální spravedlnosti /dříve DS/, Al-Káida, ETA, Hamás, Ku-klux-klan)
- **státy** (Severní Korea, Írán)

Příčiny extremismu

- Extremismus je antropologickou konstantou. Provází celé dějiny lidstva.
- Sociálně psychologické aspekty (mentální dispozice, která je aktivována nespokojeností s určitými projevy společenského života; společným jmenovatelem je frustrace)
- Politické aspekty
- Stav společnosti (ekonomický, sociální, morální)
- Vnější vlivy

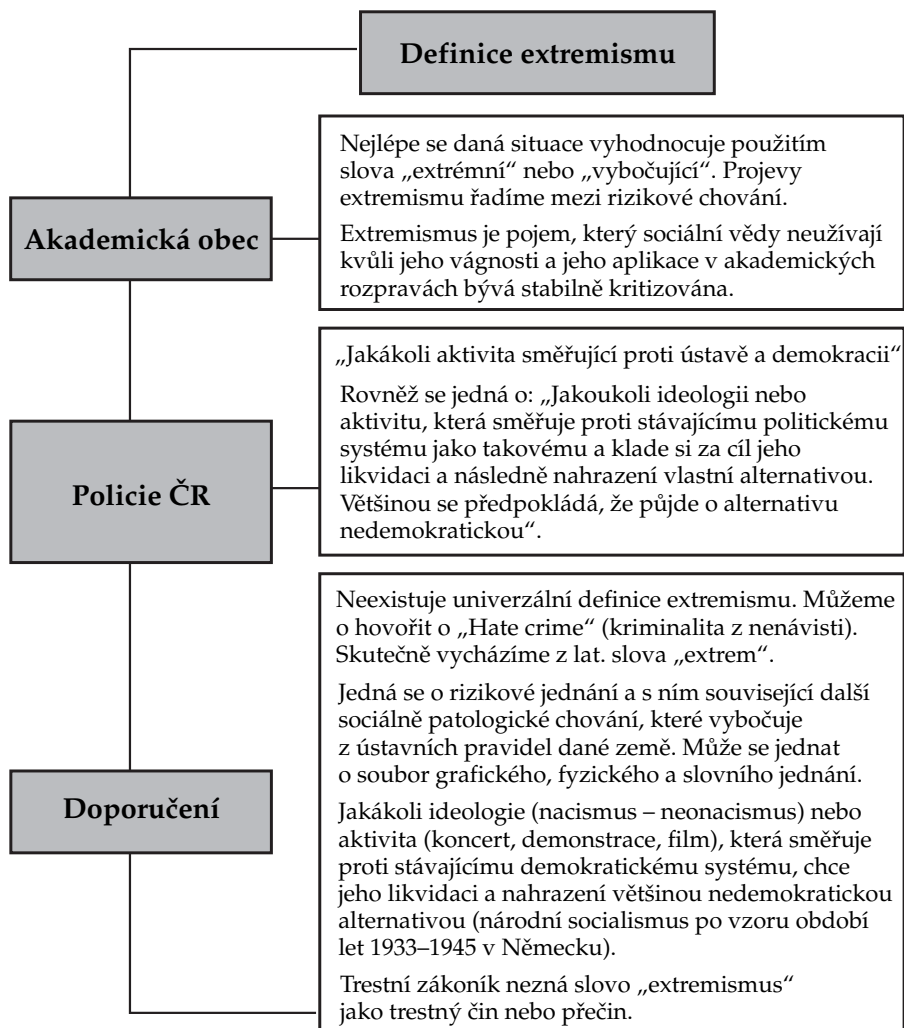
Důležitá metoda extremismu – propaganda

Zásady propagandy:

- **Jednoduchost.** Propagované poselství musí být tak jednoduché, aby ho co nejdříve a nejrychleji pochopil co největší počet lidí.
- **Oslovení emocí.** Čím jednodušší, prostší je sdělované poselství, čím méně obsahuje podrobností, které by mohly být důvodem k zamyšlení,

tím více musí oslovovat sympatie, antipatie, lásku, sexualitu, nenávist, závist, strach a úzkost.

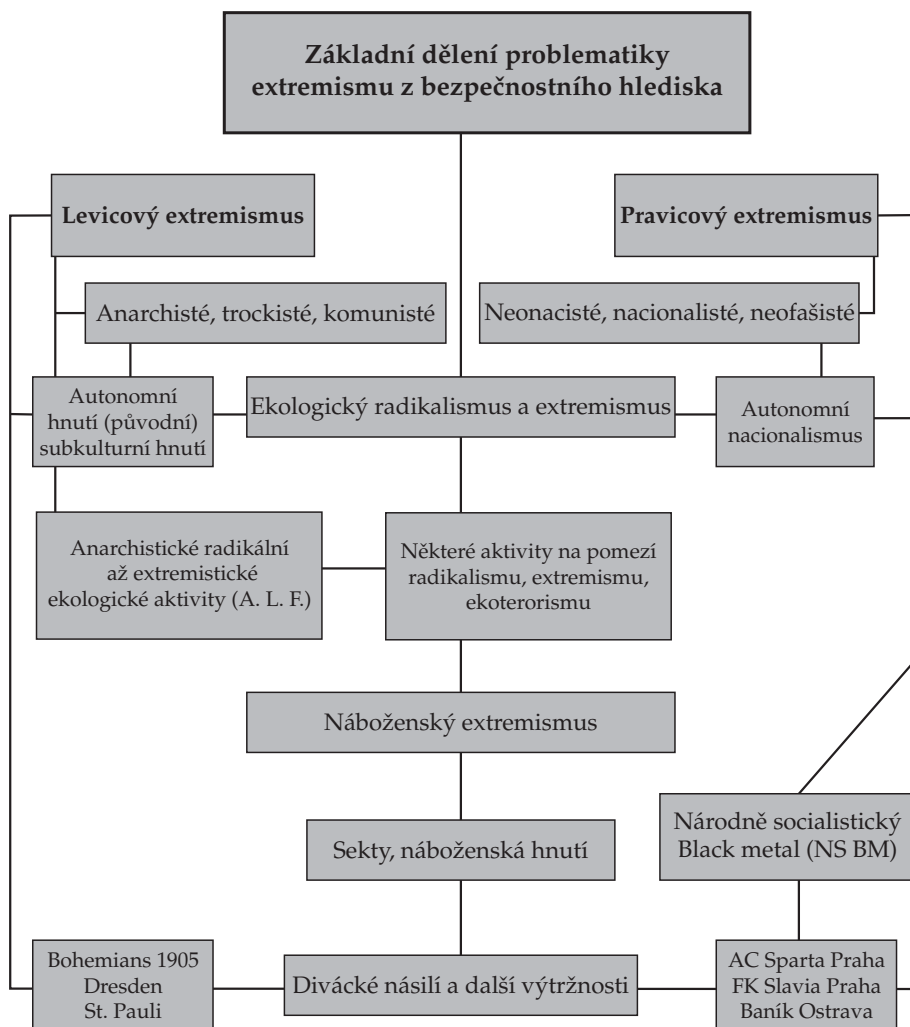
- **Oslovení představitosti.** Pohyblivé barevné obrazy kombinované s patřičnými zvuky, např. s ostrou výhrůžnou hudbou, rytmem imitujícím pochod dobytelské armády.
- **Neustálé opakování téhož.** Dobře udělaná propaganda, ovlivňující populaci dostatečně dlouhou dobu, propaganda s monopolem sdělovacích prostředků a říkající lidem, co chtějí slyšet.¹

¹ Ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc. – materiály – kurz Politický extremismus, VOŠ Jabok (2006–2013)

2. ZÁKLADNÍ DĚLENÍ PROBLEMATIKY EXTREMISMU Z BEZPEČNOSTNÍHO HLEDISKA

Je prokazatelné, že při zvlášť nebezpečných projevech, které již nelze řešit dle školního řádu či některých metodických pokynů, se učitelé, ředitelé, metodici prevence či výchovní pracovníci obrátí na OSPOD, kurátory nebo koordinátory prevence kriminality. Společně poté řeší věc s policií. Z tohoto důvodu jsem pro potřeby této příručky uvedl rozdělení z bezpečnostního hlediska.

3. POJMY SPOJENÉ S PROBLEMATIKOU EXTREMISMU

Pojmů spojených s problematikou extremismu je veliké množství. A stále nové vznikají a rozvíjením činnosti extremistů vznikat budou. Je také důležité se v souvislosti s extremismem zabývat i jinými obory (historie).

ULTRALEVICE	ULTRAPRAVICE
Antisemitismus (protesty proti USA a Izraeli)	Antisemitismus
Marxismus-leninismus, stalinismus, trockismus, komunismus, diktatura, totalita (1917–1990)	Fašismus (20–30. léta 20. st.) – neofašismus (současnost)
	Nacismus (30 léta 20. st.) – neonacismus (současnost)
Bolševismus (neobolševismus)	Rahowa
Anarchofeminismus	Turnerovy deníky
Autorita, antifašismus, antikapitalismus	Třetí cesta
Antifa (mezinárodní radikální antifašistické hnutí)	Hate crime (nenávist proti národnostním a etnickým menšinám, sexuálním menšinám, bezdomovcům, politicky motivované protiprávní jednání, náboženská zášť apod.)
Antifašistická akce	
Anarchismus, třídní boj, přímá akce, revoluce	Pravicový populismus
Levicový populismus	Autonomní nacionalismus
Sociálně vyloučená lokalita	Ghetto
Punkové hnutí	Ian Stuart Donaldson
Hnutí Skinheads (subkultura)	Skinheads (mytologičtí a nazi)
DIY	Zentropa, Cassa Pound
Tekno (nelegální technoparty, součást DIY kultury)	Hard Bass, Hatecore
Squatting	NS Black metal, NS Rap
Legalizace lehkých drog	Rudolf Hess
Black bloc	Black block

4. MLÁDEŽ A EXTREMISMUS

Množství akcí pořádaných vůdčími osobnostmi různých uskupení, které lze zařadit do jakéhokoli extremistického spektra, se na mnoha místech České republiky zúčastňují mladí lidé ve věku 15–25 let. Mnozí vnímají tyto akce spíše jako protest, zábavu nebo něco zakázaného, zvláštního. Mají základní informace týkající se ideologií, aktivit či různých hnutí, ale mnohdy nechápou hlavní význam konané akce. Také si neuvědomují, že mohou být snadno díky svému naivnímu přístupu zneužiti. Je dostatečně odůvodněn názor, že mladého člověka lze ovlivňovat i v ostatních extremistických činnostech – nehledě na ideologii, směr či zaměření. Důkazem nám může být výsledek zkušebních voleb na školách před volbami do Parlamentu ČR v souvislosti s bývalou Dělnickou stranou.

PŘÍKLAD

(➡ viz kapitola č. 8 – Příběhy z praxe – Příběhy č. 1, 2)

II. ROLE POLICIE ČR V BOJI PROTI EXTREMISMU

Po událostech v roce 1989 se postavení policie ve společnosti změnilo a začínal se rodit demokratický bezpečnostní aparát, který však neměl mnoho zkušeností s řešením problémů souvisejících s narůstajícím extremismem. V této době byla v očích veřejnosti práce demokratické policie stále nástrojem připomínajícím minulý režim. Na druhou stranu z obecného pohledu veřejnosti bylo jasné, že práce policie je potřebná. Velice obtížná byla práce bezpečnostních složek v rámci boje proti kriminalitě, která v mnoha případech souvisela se svobodou projevu, lidskými právy, shromažďováním, náboženským vyznáním a dalšími projevy, které pro tehdejší policisty byly neznámé, nebo s nimi měli malé zkušenosti.

Současnost

V průběhu let 1989–2011 se taktika policie velmi změnila a přizpůsobila době. Máme jinou legislativu, změnila se i extremistická scéna. V dnešní době můžeme hovořit o tom, že policie a ostatní bezpečnostní složky ve vztahu k problematice extremismu vypsely, a to nejen po stránce klasické policejní práce, ale i vzdělanosti jednotlivých policistů, materiálního vybavení a zároveň v přístupu k této problematice. Již není nemožné, aby si k jednomu stolu sedli zástupci nevládních organizací, kteří se v době svého dospívání pohybovali mezi demonstranty (většinou netrestaní), a zástupci policie. Setkávají se i na různých preventivních akcích. Prevence, jejíž součástí jsou i represivní opatření, již není neznámou. Primární specifické prevenci v souvislosti s extremismem se zejména v Praze věnuje mnoho času a prostředků.

Důležité je také zmínit tzv. Etický kodex policisty, který je součástí zákona o služebním poměru pracovníků bezpečnostních sborů č. 361/2003 Sb. Hrubé porušení Etického kodexu policisty může vést k ukončení služebního poměru. V případě sympatizování či přímé podpory některého z extremistických hnutí nebo organizace by mohlo vést toto provinění k ukončení práce u Policie České republiky (dále jen PČR). Rovněž je zásadní apolitičnost příslušníků PČR. Nemělo by se stávat, že pracovníci policie budou zajišťovat zpětně informace nebo důkazy, protože některý z ministrů řekl nepravdu do médií apod.

Metody protiextremistických činností specialistů u PČR

- prevence (všechny druhy)
- monitoring

- servisní činnost
- operativně pátrací činnost
- zpravodajská činnost
- analytika – poznatkové evidence
- trestní řízení
- procesní úkony
- vlastní odborná činnost, vzdělávací činnost
- spolupráce s odborníky (politology, historiky, sociology, psychology apod.)

Organizace zabývající se v rámci spolupráce s PČR problematikou extremismu

1. Policie ČR (ÚOOZ – Útvar pro odhalování organizovaného zločinu; 170 specialistů na KŘ PČR; Preventivně informační oddělení PČR; všichni policisté dle zákona o PČR)
2. BIS (Bezpečnostní informační služba)
3. Vojenské zpravodajství
4. ÚZSI (Úřad pro zahraniční styky a informace)
5. Celní správa
6. Ministerstvo vnitra České republiky
7. Další složky samosprávy a státní správy (koordinátoři prevence kriminality apod.)
8. Nevládní organizace, občanská sdružení (Člověk v tísni, o. p. s., Roma, o. s., In Iustitia, o. s., Imperativ, o. s., Asi-milování, o. s., Opona, o. s., a další)

Zákony a další dokumenty související s extremismem používané u PČR

- Ústava České republiky
- Zákon č. 40/2009, trestní zákoník
- Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)
- Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii ČR
- Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (Etický kodex)
- Zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže

- Dokumenty Rady Evropy (např. Rezoluce 1096 z roku 1996 o opatřeních k překonání dědictví někdejších komunistických totalitních režimů)
- Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích
- Strategie boje proti extremismu (MV ČR)
- Národní strategie vztahu PČR k národnostním a etnickým menšinám
- Odborná vyjádření (např. k užívání některé závadové symboliky na veřejnosti nebo k výši škody)
- Mezinárodní úmluvy týkající se rasismu a terorismu (např. Mezinárodní úmluva o odstranění všech forem rasové diskriminace – č. 95/1974)
- Interní nařízení a materiály (závazné pokyny policejního prezidenta – např. závazný pokyn policejního prezidenta č. 94/2010, o činnosti na úseku extremismu, sekt a diváckého násilí; svodky událostí)
- Nařízení ministra vnitra
- Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím
- Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů
- Listina základních práv a svobod
- Nálezy Ústavního soudu
- Veřejné zdroje (tisk, internet...)
- Dokumenty týkající se EU, Schengenského prostoru

V souvislosti s extremismem musí policisté často použít tzv. donucovací prostředky a v neposlední řadě i zbraň. Jaké jsou donucovací prostředky a kdy může policista použít zbraň?

PARAGRAF

Použití donucovacích prostředků a zbraně (zákon č. 273/2008 Sb., o Policii ČR)

§ 51

Obecné ustanovení

Policista je oprávněn použít při zákroku donucovací prostředek a zbraň, k jejichž používání byl vycvičen.

§ 52

Donucovací prostředky

- a) *hmaty, chvaty, údery a kopy,*
- b) *slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek,*
- c) *obušek a jiný úderný prostředek,*
- d) *vrhací prostředek mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu s dočasně zneschopňujícími účinky,*
- e) *vrhací prostředek, který nemá povahu zbraně podle § 56 odst. 5,*
- f) *astavovací pás, zahrazení cesty vozidlem a jiný prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění odjezdu vozidla,*
- g) *vytlačování vozidlem,*
- h) *vytlačování štítem,*
- i) *vytlačování koněm,*
- j) *služební pes,*
- k) *vodní stříkač,*
- l) *zásahová výbuška,*
- m) *úder střelnou zbraní,*
- n) *rozba namířenou střelnou zbraní,*
- o) *varovný výstřel,*
- p) *pouta,*
- q) *prostředek k zamezení prostorové orientace.*

§ 53

Použití zbraně

Policista je oprávněn použít zbraň

- a) *v nutné obraně nebo v krajní nouzi,*
- b) *jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,*
- c) *aby zamezil útěku nebezpečného pachatele, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,*
- d) *nelze-li jinak překonat aktivní odpor směřující ke zmaření jeho závažného zákroku,*
- e) *aby odvrátil násilný útok, který ohrožuje střežený nebo chráněný objekt anebo prostor,*

- f) *nelze-li jinak zadržet dopravní prostředek, jehož řidič bezohlednou jízdou vážně ohrožuje život nebo zdraví osob a na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle jiného právního předpisu nezastaví,*
- g) *jestliže osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozba namířenou střelnou zbraní nebo varovný výstřel, neuposlechne příkazu policisty směřujícího k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby, nebo*
- h) *ke zneškodnění zvířete ohrožujícího život nebo zdraví osoby.*

DOPORUČENÍ

Doporučuji seznámit s výše uvedenými skutečnostmi žáky a studenty. Po zkušenostech z posledních akcí extremistů a občanů, kteří se připojili k demonstrantům, je dostatečně odůvodněn závěr, že zejména mladým lidem chybí právní vědomí a neuvědomují si, že svým jednáním mnohdy překračují zákon, a tím se vystavují tvrdému zákroku ze strany bezpečnostních složek. Je bohužel celospolečenským problémem, že občané mnohdy nereagují na výzvy policie a je proti nim postupováno dle výše jmenovaného zákona o použití zbraně a donucovacích prostředků. Občan je povinen uposlechnout výzvy PČR, a pokud s omezením svých práv nesouhlasí, může si následně stěžovat na GIBS (Generální inspekce bezpečnostních sborů). Dále doporučuji při neuposlechnutí výzvy veřejné osoby spolupracovat s AKT (Antikonfliktní tým PČR). Stížnost na zásah může dát osoba při podání vysvětlení na PČR.

Antikonfliktní týmy (AKT) – novinka v řešení problémů s extremismem

V Evropském společenství se nejedná o převratnou novinku. S nápadem antikonfliktních týmů (dále jen AKT) přišli policisté v Německu v roce 2005. A také je poprvé aplikovali v praxi (LOVE PARADE 2006). Jedná se o novou formu preventivního opatření za účelem předcházení trestné činnosti zejména při akcích s účastí většího počtu osob. Pro extremistické akce velmi praktické. Vzhledem ke skutečnosti, že s Německem existuje velice dobrá spolupráce, již v témže roce začaly fungovat AKT i u nás. Využívají se při pochodech, shromážděních, demonstracích (zejména extremistických skupin), při diváckém násilí (zejména doprovody rizikových skupin fanoušků mimo sportoviště), při akcích typu technoparty (povolených i nepovolených) a při dalších (rizikové sportovně-kulturní akce, uzávěry, hromadná neštěstí).

Základním cílem je co nejvhodnějším a nejúčelnějším způsobem prostřednictvím komunikace předcházet agresivnímu jednání osob při policejních bezpečnostních opatřeních. Je velice výhodné, bezpečné a produktivní využívat AKT k jednání se svolavateli různých akcí, nepřizpůsobivými

osobami (užívání zakrytých obličejů po výzvě k odstranění zakrytí), aby ostatní policejní složky mohly plnit svěřené úkoly a nezatěžovaly se touto nutnou aktivitou. AKT vysvětlují v rámci rozhovorů smysl a účel policejního opatření a konkrétního postupu policie. Upozorňují osoby dotčené opatřením na zákonné povinnosti policie v případě protiprávního jednání. Také mohou před policejním zákrokem upozornit zúčastněné osoby na únikovou cestu, aby nedošlo k ušlapání nebo jinému zranění. Policisté zařazení v AKT nosí zpravidla civilní oblečení s reflexní vestou s nápisem „Antikonfliktní tým“, případně čepici s nápisem „Policie“.²

PŘÍKLAD

Je dobré také uvést nějaký příklad využití AKT v praxi: V březnu roku 2007 zorganizovali pravicoví extremisté v Blansku demonstraci, kterou chtěli upozornit na údajně neřešené problémy a kriminalitu páchanou Mongoly, kteří pracují v tamní továrně. Jako obvykle šlo o zástupný důvod a bohapustou lež. Policisté v jejich řadách žádné delikty neevidovali, největším prohřeškem z nedávné doby bylo zabití a upečení ovce na ubytovně. Policie se proto rozhodla použít v té době čerstvou novinku – antikonfliktní týmy. Jejich speciálně proškolení pracovníci se pohybovali mezi místními obyvateli a trpělivě jim vysvětlovali, že Mongolové nejsou kriminálníci. Blanenští záhy ztratili o demonstraci zájem a provokace skončila fiaskem. Mítink proběhl bez incidentů, jediným zadrženým byl opilý muž, který hajloval (zdroj – www.mvcr.cz).

Policie také přijala novou filozofii zvládání bezpečnostních opatření při hromadných akcích. Pro tento trend je typický neagresivní a nevyzývavý projev, charakterizovaný dvěma zásadami:

- 1) **„Low profile policing“** – vystupování složek policie s takovou výstrojí a v takovém počtu, aby nevzbuzovala negativní emoce a neupozorňovala na možný zákrok.
 - **„3D strategie“ – tři slova:**
 - *Discussion* (diskuze, komunikace)
 - *De-escalation* (uklidňování)
 - *Determination* (rozhodný zákrok)
- 2) Dále existuje zásada **„Hard profile policing“** – klasické vystupování a nasazení pořádkových jednotek (tzv. těžkooděnci, taktika na konci 90. let 20. století, zbytečné provokace ze strany policie).

² Zdroj: www.mvcr.cz

Útvary PČR s územně vymezenou působností

(170 specialistů na extremismus + styční důstojníci pro národnostní a etnické menšiny)

- Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy
- Krajské ředitelství policie Středočeského kraje
- Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje
- Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje
- Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje
- Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje
- Krajské ředitelství policie Libereckého kraje
- Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje
- Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
- Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina
- Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje
- Krajské ředitelství policie Zlínského kraje
- Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje
- Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje

Útvary s působností na celém území ČR

- ÚOOZ (Útvar pro odhalování organizovaného zločinu) – Odbor terorismu a extremismu
- Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu

Policie má mnoho rolí, ale domnívám se, že ta hlavní je opět uvedena v zákoně č. 273/2008 Sb., o PČR: „*Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor. Slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, příjímajícími předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.*“

III. PRAVICOVÝ EXTREMISMUS (ultrapravaice)

1. PRAVICE A LEVICE

Pojmy mají své historické kořeny v období Velké francouzské revoluce. Při zasedání generálních stavů na počátku revoluce seděli představitelé šlechty a duchovenstva podporující existující režim napravo od krále, radikálové a představitelé třetího stavu usilující o změnu nalevo. Oba pojmy později vstoupily do politické teorie a mají svoji umírněnou a extrémní podobu³.

Na rozdíl od 90. let 20. století nepoznáte neonacistu či pravicově orientovaného aktivistu na první pohled. Distancují se od tzv. skinheadského vzhledu, doplňují si vzdělání a vedoucí osobnosti jsou připraveni se přes některá politická uskupení dostat do politiky. Také se snížila věková hranice a zejména radikálnost, násilnosti, používání zbraní a napojení na některá neonacistická nebo neofašistická uskupení v SRN, Rakousku, Itálii, Slovinsku, Slovensku, Rusku a Maďarsku. Již nejsme na počátku našeho demokratického vývoje, a tak to, co v západní Evropě vznikalo mnoho let, se našim aktivistům povedlo během 90. let a dnes se již mohou počítat mezi plnoprávné aktivisty na poli nacionálně autonomního či národně socialistického spektra.

1.1 Pojmy spojené s ultrapravicí

Rahowa (Racial Holy War)

Slogan neonacistické organizace World Church of Creator (dnes Creativita Movement). Revoluce, která by měla zbavit svět Židů a jejich přísluhovačů z řad nižších ras, zlikvidovat demokracii, liberalismus, humanismus a komunismus. Nastolit vládu árijců sjednocených pod vládou vůdce. Pojem Rahowa se vyskytuje na tričkách, v názvech a textech písní neonacistických kapel, v tetování apod. Zejména nejmladší (8. a 9. třída ZŠ a první ročníky SŠ) se většinou chtějí přizpůsobit starším kamarádům (aktivistům) a například nášivky nebo trička s tímto pojmem nosí, a riskují tak právní či jiný postih (starší aktivisté si dávají pozor a od nošení závadové symboliky ustupují).

³ Ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc. – materiály – kurz Politický extremismus, VOŠ Jabok (2006–2013)

Turnerovy deníky

Jedná se o knihu Wiliama L. Pierce (Andrew MacDonald byl až do své smrti r. 2005 hlavou přední americké neonacistické organizace – „National Alliance“)⁴. Fiktivní válečný konflikt mezi americkými neonacisty a federální vládou ovládanou židovskými spiklenci. Kniha s rasovým a xenofobním podtextem je nebezpečná tím, že je pro mládež velice přitažlivá akčním příběhem. Ke stažení je volně na internetu.

1.2 Historie pravicové scény ve zkratce

90. léta 20. st.	První rasisticky orientovanou vraždu nespáchal žádný pravicový aktivista, ale „běžný“ občan.
1988	Začíná vystupovat hudební skupina Orlík a v dalších letech s ní vystupuje Daniel Landa, neřeší se texty, strach z cenzury, problémy po koncertech, po jednom z koncertů v Praze napaden občan tmavé pleti z kanadské ambasády.
1989–1993	Formování celé scény. Rasisticky a xenofobně vystupuje politická strana SPR – RSC (Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa), začíná otevřený rasismus (hudební skupiny Orlík, Braník, Buldok, Diktátor, Vlajka, Útok apod.), vznikají registrovaná a neregistrovaná občanská sdružení (Vlastenecká liga, Vlastenecká fronta, Národní front castistů, Bohemia Hammer Skins apod.). Dochází k prvním střetům mezi anarchisty a pravicově orientovanými příznivci hnutí Skinheads (1992).
1994–1998	politika versus politika – někteří aktivisté se obracejí k hnutí Skinheads zády a začínají se veřejně hlásit k národnímu socialismu (neonacisté)
1999–2001	pokus o legalizaci (první pokusy dostat se do vysoké politiky)
2000–2005	subkultura versus politika (kopírování autonomního hnutí)

⁴ Šance dětem, společnost Sirius, výňatek z příspěvku Bc. Davida Lebedy o extremismu a dospívající mládeži na tomto portálu.